

SKAT 4. februar 2009

DEBATINDLÆG

Skrevet af

Jonas Schytz Juul
Analysechef

Skatte kommissions forslag fortjener både ris og ros

Mandag fremlagde Skattekommissionens sit forslag til en kommende skattereform. Oplægget indeholder en fuldt finansieret skatteomlægning på 35 milliarder. Skattekommissionen har dermed set bort fra de usikre dynamiske effekter af skat i deres finansiering af en fremtidige skattelettelse.

Kontakt

Analysechef

Jonas Schytz Juul

☎ 33 55 77 10

AEs holdning er, at det både er økonomisk ansvarligt og politisk hensigtsmæssigt, at kommissionens forslag er fuldt finansieret.

I en situation, hvor vores viden om effekterne på arbejdsudbuddet af en skattelettelse er så spinkel, vil det være økonomisk uansvarligt at antage, at sådanne effekter vil kunne finansiere en skatteomlægning. Derfor er det særdeles positivt, at Skattekommisionens forslag til lettelse af skatten på arbejde er fuldt finansieret.

Hvis det efterfølgende viser sig, at de dynamiske effekter er større end forventet, kan man derefter tage stilling til, om pengene skal bruges til at forbedre den offentlige service eller gives som nye skattelettelser.

Som en del af Skattekommisionens finansieringsforslag indgår bl.a. øget beskatning af erhvervslivet, afskaffelse af særordninger i landbruget, afskaffelse af skattefrie frynsegoder og sundhedsforsikringer, forhøjede grønne afgifter, et loft over pensionsindbetalinger samt et lavere rentefradrag på boliglån. Det er forslag til finansiering af lavere skat som AErådet kan tilslutte sig og tidligere har argumenteret for. Både højere virksomhedsbeskatning samt afskaffelse af erhvervsstøtteordninger, skattefrie frynsegoder og sundhedsforsikringer er fornuftige forslag til finansiering af skattelettelser, fordi sådanne finansieringselementer er med til at give forslaget en mere afbalanceret social profil. De personer, der får glæde af kommissionens forslag, er i en vis forstand selv med til at finansiere skattelettelserne.

AErådet mener imidlertid, at skattekommisionens forslag kunne have haft en mere lige fordelingsprofil, hvis man brugte færre penge på at sænke den øverste marginalskat. De store gevinster til de rigeste kommer først og fremmest fra den markante reduktion i den øverste marginalskat. Skattekommisionens forslag indebærer nemlig, at den øverste marginalskat sænkes fra 59 til 50 procent. Dette sker dels ved at fjerne mellemskatten (6 procent), dels ved at reducere henholdsvis top- og bundskatten med 1,5 procent. En sådan omlægning giver en temmelig stor gevinst til de allerrigeste, mens personer med lavere indkomst kun i begrænset omgang tilgodeses.

Frem for at fokusere så meget på en reduktion af den øverste marginalskat kunne man i stedet bruge pengene på at øge topskattegrænsen yderligere. I alt får de rigeste ti procent næsten 4 ud af de 5 mia. kr., hvis pengene bruges på at sænke satsen, mens resten af befolkningen må deles om den sidste mia. kr. Hvis man i stedet hæver grænsen for topskat, så får de rigeste ti procent ca. halvdelen af den samlede gevinst.

Det ville således give en betydelig mere lige fordelingsprofil end en reduktion af den øverste marginalskat og i højere grad komme den almindelige lønmodtager til gode. Eller sagt på en anden måde: Det ville give Skattekommissionens udspil en noget tiltrængt social profil.

Et andettvivlsomt element Skattekommissionens forslag er reduktionen af de ligningsmæssige fradrag. De ligningsmæssige fradrag er nemlig med til at sikre, at udgifterne for lønmodtagere til f.eks. transport til og fra arbejde og forsikring mod ledighed begrænses. En reduktion af disse fradrag vil derfor være med til at øge omkostningerne ved at have og få et arbejde. I den forstand modarbejder reduktionen af de ligningsmæssige fradrag hele idéen med kommissoriet – nemlig at få flere i arbejde.

Hvis man i stedet for at sænke den øverste marginalskat med 9 procent nøjedes med at sænke den med 5,5 procent, og samtidig bibeholdt den nuværende skatteværdi af de ligningsmæssige fradrag, ville det samtidig være med til at afhjælpe den skæve fordelingsprofil, uden at skatten på arbejde reduceres mindre. En sådan justering sikrer samtidig, at det kan betale sig for de lavere lønnede grupper at arbejde, selv om der er lang transport til arbejdspladsen, frem for at fokusere for ensidigt på, at de højestlønnede får en reduktion i deres øverste marginalskat.